

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hova
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hir-
detések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 ft.
(Külföldre) 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyilttéri cikkek
soronként 10 kr-ért köz-
totnak.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla,

Kiadó-tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban.

Vitos Mózes a központban.

Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Szentkirályon vagy Szeredában?

Nem veszítik rossz néven csikszeredai atyáinkat, hogy ők a messze jövőbe tekintve a célba vett és Csik-Szentkirályon felállítani tervezett gazdasági szeszgyárt Szeredában kívánják felállítani. Szép és díszesre méltó dolog, ha nem is ép oly nagyon, hogy a szeredai atyafiak minden életrevaló intézményt, melyből valami közgazdasági és szellemi előny igerkezik, Szeredába kívánják összpontosítani. Mi falusiak is rajta vagyunk tőlünk telhető anyagi, szellemi és erkölcsi erőnkkel, hogy Csik-Szereda Csikvármegyének, — röviden szólva — minden tekintetben életerős gócz-, forr- vagy bármiképp nevezett központjává legyen. De nem rajtunk mulik, hogyha ezen alkalommal a célba vett gazdasági szeszgyárnak Csik-Szeredában leendő felállítását ezer és ezer rajtunk és rajtuk is kívül álló oknál fogva nem kívánhatjuk. Mi is a messze jövőbe tekintünk s azon reményben élünk, hogy ha Csik-Szereda azon rohamossággal halad, mint nagyon helyesen az utóbbi évtizedek alatt tette, nem kellene századok arra, hogy Szentkirály Csik-Szereda szabad kir. város egyik külvárosa legyen. Már pedig ezen kisé — bár messze eső esetben — feltéve, hogy a célba vett gazdasági szeszgyár sem néhány évi tartamra fog felállítani, már közegészségi tűz- és más rendőri stb. stb. ügyi és különféle szempontokból is a mostan Szeredában felállított szeszgyárt, később onnan épen Szentkirályra kellene elszállítani.

Jobb lesz tehát már jó messze számított költség megkiméltése tekintetéből is egyuttal azt Szentkirályon, mint a fentebbiekre nézve s a jelen és jövőben is minden tekintetben alkalmas helyen állítani fel. Ne tessék tréfának venni a dolgot, mert a jövőben beszélünk.

Aztán annak sem mi vagyunk oka, hogy a mai Csik-Szeredának — mint B. A. ur a „Csiki Lapok“ 35-ik számában félreérthetetlen tárgyi igazsággal megjegyzi, — „mezei határa semmi sincs“. „lakosai a szomszéd községek határára itt-ott elszórva termelik gabonájukat, a szomszéd községek termelőiből kapják fájukat, a hol egyetlen középszerű mezőgazdaság nincs, hogy egyetlen alkalmas helyet lehetne találni egy csak kisebbszerű szeszgyár elhelyezésére is“ stb.

Mig ellenben csak az egyetlen Csik-Szentkirályon, nem is számítva Csik-Szentimre, Szentsimon, Csátószeg birtokosait, 16 olyan birtokos van, kiknek 32—113 hold területileg terjedő birtoka van s mig Szentkirály a szomszéd községek és Szereda által is könnyen hozzáférhető, addig a létesítendő szeszgyár faszükséglete Szentkirály és Szentimre erdősegei által biztosítva van. Mig a Szeredában állítani sürgetett gazdasági szeszgyár a szeredai lakosságnak a szomszéd községek határain itt-ott szétzórva termelt gabonáinak alig számbavehető fölöslegét dolgozza fel már maguk a szeredai lakosokra nézve is nehézkessé válnék s a faliányában megdrágítaná és ezzel megnehezítené a szeszgyártást, sőt veszélyeztetné is a gyár egzisztenciáját; addig az Szentkirályon a csoportban levő tehetősebb birtokosok közeli egysége s a fa bősége folytán a gazdaközönség céljainak és a törvény intenczióinak közvetlen a közeli vidék és közvetve a vármegye gazdaközönségének teljesen megfelel.

Igen sok okot lehetne különben felhozni pro és kontra, de fölösleges, mert a jelen esetben az úzérkedéstől elszámítva, minden ok Szentkirály mellett harcol.

T. Nagy Imre közgazdasági előadó

1890-ről szóló jelentésében elég világos adatokkal mutatta ki, hogy Csikmegye terményeinek fölöslegéből 7. azaz hét gazdasági szeszgyárt lehetne a megye területén állandóan fenntartva, biztosítani. T. N. 1. a szeszgyártásnál a pityókát csak kisebb mérvben vette számítás alá, pedig manapság a pityóka szeszgyártásra, mint az Maérkernek a német agrikulturn-kémikusok legjelesebbikének adataiból is kiténik, általános mezőgazdasági szempontból, minden termények között első helyen áll és azzal semmiféle termény nem versenyezhetik.

Miért? Röviden szólva azért, mert 1-ször a pityóka szeszszé történt feldolgozás után is megtartja a marhahizláláshoz a feldolgozás előtt benne lévő tápanyagot vagy táperőt. 2-ször: ugyanazon területen 2—3 annyi szesztartalmat és tápanyagot képviselő pityóka terem, mint más termény. pl. rozs. 3-ször: mert mig a pityóka a talaj táperjét csak igen kis mértékben, ugyszólva alig csökkenti, sőt ha a pityóka nyomára rozst vetünk, két annyi rozs lesz, mint két akkora területen, addig a többi tarlós termény, pl. rozs, buza stb. a talaj táperjét egészen kimerítik, úgy, hogy csak trágyázás által lehet azt visszaadni, mi sok pénzbe kerül. S így egyebet elhallgatva, a pityóka szeszgyártásra többszörös előnnyel bír. Már pedig talajunk természet. délibb fekvésénél stb. fogva is úgy tudjuk s ez elismert tény, hogy Szentkirályon s a szomszéd községek határára oly jó, egészséges és gazdag mennyiségű pityóka terem, milyennel a megye területén egyik rész sem versenyezhet.

Telát már a pityókából való szesztermelés szempontjából is meg van előnyünk. Aztán, ha az előnyökkel kínálkozó szentkirályi gazdasági szeszgyár beválik, lehet

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

CSÓK

— Rege az erényről —

Királyfi élt egyszer tul az operenciás tengeren; szép volt, jó volt, gazdag is volt, szóval nagyszorú párti volt; de nem akart megfészesedni.

Ajánlja leányát a nap fia, — szólt a főhoppmester.

Nem kell.

A török szultán haremének legragyogóbb szülöttje hozzád menne.

Nem kell.

A perza sah legkedvencebb gyermekének lehetnél férje.

Nem kell.

Az ám; nem kellett a királyfiának semmiféle potentáta leánya, pedig a montenegrói princzeszt is hozzáadtak volna.

Nagyon busult e miatt az ősz király, busult az udvar, szomorkodott az egész ország és a leányok gyászruhát öltöttek.

Miért nem házasodol, én szivem magzatja? — kérdi a király.

Nem terem sehul nekem való leány, — feleli a herceg.

— No már hallod, — szól a papa — haragosan, olyat ne mondj nekem. Akkora az én birodalmam, hogy a legsebesebb ló száz nap alatt sem ér egyik határtól a másikig; teringtett, csak akad ennyi földön egy menyecskének való hajadon.

— Nem tudom...

— Fiu ne boszants. Lásd, gyászban az ország... Ez így nem maradhat... Meg kell nő-sülnöd...

— Jól van, hát legyen.

Szörnyen megörült a király és majd kiszorította a pirinczből a leket, úgy ölegette a fiut. Ez azonban komoly arczczal folytatta. Legyen atyám, de egy feltét alatt.

— Nem bánom én, ha szegény lány lesz a menyem. Hál' istennek, van magunknak elégünk... De tisztességes legyen, azt már kikötöm...

— Magam sem különben... Halld hát atyám, azt a hajadont veszem el, a ki úgy tud megcsókolni, a mint legjobban szeretem.

*

Olyat nézett a király, mint a kire nagyon ráijesztenek, aztán keresztbe áll tőle a szemé...

— Ej, ej, fiu, hát te... No, de nem ellenkezem... Legyen, a mint akarod.

Az ország összes kisbírói kidobták az örömhirt minden vidéken és arra egyszerre eltűntek a gyászruhák és vigalom váltotta fel a szomorúságot.

— Házasodik a királyfi! — hangzott a jó hír mindenfelé.

Ki lett adva a parancsolat, hogy minden leány járuljon ő fensége elé és csókolja meg és a ki úgy csókolja, a mint a pirincz szereti, királyné lesz belőle és gyöngy életet élhet mind halálíg. Képzhetők, hogy nagy tolongás volt a király háza előtt; jött a sok hajadon, egyik szebb a másiknál. Hatlovas hintón érkeztek a fejedelmi és főnemes sarjak, négyes fogaton a grófok meg a bárók le-

nyai. De a polgárisasszonyok és parasztleányok sem maradtak el.

Hej, a ki a sok gyönyörű teremtés közt válogathatott!

A királyfi trónuson ülve fogadta a pályázókat. Hideg, komoly volt az arca. Néha, néha, mikor valamely különösen szép szűz közelgett feléje, kissé elpirult, remény sugara csillámlott fel szemében, de aztán a csók után még lehangoztabb lett.

Pedig milyen csókokat osztogattak neki! A tüzes szemű, földig érő fekete haju leány forró, perzselő csókot nyomott ajkaira.

— Nem így szeretem.

Jött a szőke, szende, kék szemével rátekin-

tett a királyfi; lehelet volt a csókja.

— Nem így szeretem.

A vörös leány átkarolta a herceg nyakát, aztán hosszan szitta ajka mézét.

— Nem így szeretem.

Csókolták ajkát, orcáját, szemét, állát, kezét, mindegyikre azt mondta, hogy

— Nem így szeretem.

Egy nap aztán néptelemné lett a palota előtti tér.

— Miért nem jönnek a leányok, dühöngött a király.

— Nincs több, jelenti alásan a főhoppmester.

— Mondtam, hogy nem akad nekem való, — szól busan a pirincz.

Micsoda, birodalmam valamennyi leánya itt volt? — kérdi a felség.

A főhoppmester, ki nagy irigye volt a pénzügyminiszternek, — magam sem tudom, mit lehet irigyelni egy pénzügyminiszteren, — ezt feleli:

majd Taploczán vagy Szépvizen, Karczfalván stb. a 3. és 4-iket felállítani. Csik-Szentmártonon a kozmásával szemben, — ha ez valóban — mint rebesgetik, beállítatik, kár lenne mást állítani. Ha a kozmási nem állítatik be, akkor a szentmártoni jól megfér a szentkirályi mellett. És ezeknek a szentkirályi után következniök kell. Hogy mikor? Az csak idő kérdése. Ha már Háromszék-megye területén 22 kisebb-nagyobb szeszgyár fentudja tartani magát, úgy Csikmegye területén is csak megél, az az előjegyzett 7 szeszgyár. Rajta tehát, csak előre! Csitggedésre, aggodalomra nincsen ok. Panaszkodás, siránkozás, óbégátás, jajgatással nem segítünk nyomoru közgazdasági állapotunkon. Ezek mellett ott maradunk, hol századok előtt voltunk. A kik a ténykedés terére lépnek, azok haladnak. Tanuljunk másokon!

Falusí.

Ipariskola.

Székely-Udvarhely, 1893. augusztus 31.

A székely-udvarhelyi kö- és agyagipari állami szakiskola iránt, hova-tovább nagyobb az érdeklődés.

Erre vall az E. H. augusztus 21-ik számában megjelent cikk „Egy székely alapítvány története“. E cikkben el van mondva, hogy gyergyó-remetei születésű, marosvásárhelyi polgár Dávid Antal Mózes 1846-ban 10,000 frtot tett le egy a székelység központján Székely-Udvarhelyt felállítandó műipariskola javára. Ez alapítvány 1871-ig el volt feledve: Ekkor Tibád Antal alkirálybíró a székely-udvarhelyi reáliskolát megmentendő, utánjárását nem kimélve, az alapítványt felszínre hozta és 3 évi kérelmezés után azt a reáliskolának megszerezte. Bár az alapítvány határozottan műipariskolára volt letéve, mégis sikerült az alapítvány kamatait a közoktatási miniszternél a következő indokolás mellett megnyerni: „a székely-udvarhelyi reáliskola törekvése közel áll a Dávid A. M. alapítvány szelleméhez.“ És a közoktatási miniszter ezen érvelésre az alapítvány kamatait folyósította; de csak évről-évre, ösztöndíjaknak. Sőt azt is világosan kijelentette: „az ekként alakított ösztöndíjak csak azon esetben fognak megszűnni, ha az alaprendelvénye céljára más alakban való nék fölhasználandóvá.“

Hogy 1873. óta a műipariskola javára tett alapítvány kamatait a székely-udvarhelyi reáliskola használta föl, egészen rendén van annyiban, hogy ott is székely érdekeket szolgált; de magának a végrendelet betűjének és szellemének értelmében nincs rendén, mert a tőke kamataihoz mindaddig

— Nem épen valamennyi.

— Ah!

— Egyetlen leány otthon maradt.

— Ki merészelt?

— A pénzügyminiszter leánya.

— Azonnal hozzák ide!

— Ne bántsák, — szól a herczeg. Majd én inkább oda megyek.

— Felség, az etikett . . .

— Ne locsogjon exczellenciád . . . Menjünk!

*

A miniszter rémülten fogadta az érkezőket.

— Higyje el fenség, nem rajtam mult, hogy a leány el nem ment.

— Tudjuk, tudjuk, gunyolódik a főhoppmester.

— Hol a kisasszony? — kérdi a herczeg.

— Ebben a szobában.

— Várjanak itt kinn, míg visszajövök.

— A herczeg bement a szobába, a főhoppmester pedig a kulcslyuknál kémlelte, hogy mi történik. Nem sokat látott, de egyszer nagy csatapást hallott.

— Milyen csók! kiáltja.

Pedig nem csók volt.

Kingrik az ajtón a pirincz; majd felborította a kíváncsi udvaroncot. Tartogatta az arcát; dagadt volt nagyon.

— Szent isten, szörnyülködött a főhoppmester. Pofon ütötte herczegségedet? Hivassam a hóhért.

A királyfi pedig njjongva kiáltja:

— Szamar, hiszen ez volt az egyetlen igazán erényes leány . . . Papot hívass!

*

Komor Gyula.

nem lett volna szabad hozzányulni, míg Székely-Udvarhelyt olyan műipariskola nem létesül, mint a milyennek javára fundálta azt Dávid Antal Mózes.

Kiváncsian várjuk, hogy illetékes helyen és illetékes egyének, mit fognak ez alapítvány körül tenni!

Ha azt fogjuk látni, hogy rövidlátás, vagy egyéni kicsinyes érdekek miatt enemes alapítvány nem kapná meg igazi rendeltetését, okmányokkal fogunk az illetőknek elébe állani.

Az október 1-én megnyitandó ipariskolába már eddig több mint 30 folyamodó van ösztöndíjas helyre. Rendelkezésünkre csak 14 ösztöndíj van. Mit fogunk csinálni a szegény fiúval, kit születellességgel nem tudnak a maguk anyagi erején taníttatni. Fáj az embernek a lelke visszautasítani!

A folyamodó szegény szülők, az elesett székely kisiparunk, s magának az alapítónak szelleme és fenséges alapítványának betűi, azok az erkölcsi kényszerek, melyek parancsolnak: mindent megtenni ez új iskola érdekében.

Mi első sorban Sztérenyi József iparfelügyelő urban bizunk; ki a munka kezdetén az ügyre mindkét kezét rávetette, hogy az ügyetsikerre is fogja juttatni.

Solymossy Endre.

Jótekonyczélú előadás.

Csik-Szereda, szeptember 4.

Az elemi leányiskola részére az énektanításhoz szükséges harmonium beszerzési költségeinek összegyűjtése céljából Lakatos Mihályné, helybeli tanítónő által rendezett jótekonyczélú estély folyó hó 2-án folyt le a „Csillag“ nagytermében minden tekintetben szép sikerrel.

Midőn kötelességünkhez képest ezen estélyről megemlékezünk, letecszük a vidéki kritikusok sajtóságos szemüvegét, melyen keresztül a dolgok részint szubjektív, részint pedig objektív okok hatása folytán rendesen hamis világításban tűnnek fel. Egyszer-egyszer a világosság és az árnyék egymástól éles körvonalakkal vannak elválasztva és a szögletességek feltűnően kidomborodnak; más-kor meg szépen elmosodik minden s a mutatkozó kép arányos és összhangzatos. Egyszer-egyszer olyan dolgokat is mutat a szemüveg, melyek tényleg nincsenek is ott, más-kor pedig a meglevőket sem tünteti föl. Mellőzvéen tehát ezen szemüveget, úgy igyekezzünk lerajzolni a képet, a mint az felfegyverzetlen érzeinkben keresztül lelkünkbe vésődött, kijelentvén azonban, hogy kemény kritikát nem gyakorlunk, mert hiszen műkedvelőkről és ezek között is gyermekekről van szó.

Az estély fél 8 órakor vette kezdetét, mikorra már díszes és nagyszámu közönség töltötte meg a Csillag nagytermét.

Nyitányul az összes szereplők négy hangon a „Himnusz“-t adták elő lendületesen és dicséretre méltó preczizitással. A közönség kíváncsára a hatásos dalt ismételni kellett.

Erre következett Forgó bácsinak 4 jelenetből álló, hatásos kis színműve: „A mérég pohár“ összevágó előadásban. A szereplők, mindnyájan csattanosan oldották meg feladatukat. Kovács Ilonka (Juliska), Farkas Róza (Mariska), Tódor Gyula (Pali), Romfeld Juliska (Dini), Nagy Miczike (Berta), Márton Póli (Linka), Gál Jóska (Laczi) és Kovács Miklós (Pista) egyaránt dicséretet érdemelnek csinos és ügyes játékukért.

A „Mérég pohár“ után „Pendeles gigerlik“ czim alatt egy csinosan összeállított élőképek következett. Hat apró fiú hátul gombolos ingben kemény gallérral, magas czilinderekkel, melyekre gigerli szokás szerint kesztyű volt erősítve, szemükön monoklikkal, szájukban vastag szivarokkal és kezükben még vastagabb botokkal, gigerlikhez illő pozitúrákban görögtűz fény mellett meglepő és kiválóan sajátos képet állítottak a közönség elé.

Az ügyes magatartás, a részint komoly, részint nevető, kedves gyermek-arcok s a pompásan megválasztott kosztümök viharos hatást keltettek. Mindenik szereplőn volt valami eredeti, sajtóságos vonás, mely megragadta és lekötötte a nézők figyelmét. Az élőképekben részt vettek: Becze Gáborka, Bogos Pistuka, Fejér Kálmánka, Kovács Gabi, Lakatos Jóska és Pap Géza.

A közönség meglegedésének folytoncz tetszés nyilváníásokkal adott kifejezést s úgy az apró

uracsokat, mint a rendezőt tapsokkal tüntette ki s a gigerlik ezenkívül még apró bokrétaikat is kaptak.

A műsor következő pontja Schmid Kristóf tanulságos és mely erkölcsi igazságokat tartalmazó színjátéka: „A kis kéményseprő“ volt. Erről az előadásról is csak dicséretet mondhatunk. Igazán feltűnő és bámulatra méltó volt azon komolyság és igyekezet, melylyel a közreműködők szerepeiket, érvényre juttatni törekedtek. A szereplők: Madár Jóska (Grünthal), Nagy Karolin (Grünthalné), Kovári Elza (Amália), Szopos Lajos (Friczi), Éltés Margit (Julcsa), Büjthy Klárisz (Lujza), Lárencz László (Móricz) és Nidzivilsky Mariska (Janka) egyik a más-on igyekezett teltetni s mindnyájan kiérdemelték a közönség elismerését és tetszését. Ugyanezt lehet mondani a darabban előadott dalokról is.

Végül a műsort megtoldották Zsaskovszky Endre „Piczi szellő“ czimű mazurjának előadásával, melyet három hangra igazán gyönyörűen énekeltek.

A közönség hangulatát különösen jellemzi, hogy a műsor minden egyes száma után a szereplőket viharos tapsokban részesítették s a rendezőt is több alkalommal kihívták.

A műsor lejártá után, a megjavult Dini és a megenni való kis Julcsa a közönséget egy pár órai tánczra kérték fel, mely az éjfél óráig tartott.

Még egyszer konstatáljuk, hogy az estély egy erkölcsileg, mint anyagilag a legszebben sikerült.

A koleráról.

— Koch Róbert berlini tan. előadása után. —

I.

A mi a kolera történetét illeti, Koch figyelmeztet arra az ismeretes tapasztalatra, hogy a kolera a közlekedési utakat használja fel a terjedésre és így különösen a világ minden részéből összeseregülő mekkai zarándokok közvetítésével terjed. Általában feltehető, hogy a mióta az a nagy közlekedési út kiépült Oroszország és India közt, a kolera jövőben inkább a szárazföldi, mint a tengeri uton fog terjedni.

A kolera a mult évben átjött a Káspi területre és Bakuból hirtelen Rostokba termett, innen áterjedt a Volga és Don területére. Rostokból Varasba a kolerát egy asszony gyengén kolerás gyermekével hozta. Ez bizonyítja, hogy nem helyes az az állítás, hogy gyermekek nem kapják meg a kolerát, és arra figyelmeztet, hogy nagy figyelemmel legyünk a hasmenéses gyermekekre és mindenek előtt kutassuk a betegség előzményeit. A kolera legmeglepőbb ugrása az volt, a mikor dél orosz kivándorlókkal Oroszországból eljutott Hamburgba, Németországban körülbelül 300 helyen volt kolera. Budapest és még néhány községbe Hamburgból terjedt el. Németország és Hollandia, a mely két állam erélyesen védekezik, még most koleramentes, Francia és Oroszország ellenben nem az.

A mi a ragályozás fontos kérdését illeti, megjegyzendő, hogy régebben a kolerát a legnagyobb mértékben ragályozónak tekintették és a szerint is jártak el. Vesztegzárak és katonai kordonok egészen felesleges módon elzárták egymástól az államokat és akadályozták a kereskedést, meg a közlekedést. A mikor pedig azt tapasztalták, hogy a kolera megközelítőleg sem olyan ragályozó, a hogy eleinte hitték, akkor azután beleestek a másik végletbe. Teljesen hiába való az a vitatkozás, hogy vajjon ragályos vagy miazmás betegség a kolera. Némely betegségnek az a lényege, hogy infekciózus betegség, azaz olyan betegség, a melyet fejlődésre és szaporodásra képes élő lény okoz. Minden infekciózus betegség tehát ragályos és teljesen mellékes, hogy emberről, emberre, vagy pedig a levegőből az emberre terjed-e. A kolera tehát fertőzőes betegség, a melyet szaporodásra képes és az emberi szervezetben csakugyan elszaporodó bacillusok okoznak, tehát olyan betegség, a mely magától nem keletkezhetik bizonyos athmoszférikus vagy tellurikus befolyások következtében, ha nem is minden esetben, behurcoltatik. A koleránál minden változatban megtaláljuk a könnyű és súlyos eseteket. A mult télen Hamburgban tett észleletek legfontosabb eredménye az volt, hogy koleraganus, de különben teljesen egészséges emberekben találtak kolera bacillusokat. Ellenben soha

sem találtak bacillusokat olyan emberekben, a kik nem voltak kolerások vagy a kik nem voltak kolera-gyanúsok. Meg kell továbbá említeni, hogy a könnyű esetek exceszusok következtében súlyosokká válhatnak és hogy a gyermekek is megkapják a betegséget, ámbár kevésbé hajlamosok a súlyos megbetegedésre.

A kolera-bacillussal való fertőzés lehet közvetlen vagy közvetített. A kollera-bacillus, úgy a mint van, a nélkül, hogy valamely változáson menne át, fertőzhet; csak így magyarázható az orvosok, az ápolók és a beteg környezetének fertőzése. A kolerát a betegekkel foglalkozó és megfertőzött egyének igen gyorsan terjeszthetik. A fertőzésnél a száj a bementi nyílás, a kapu, a bél pedig a maga nyálka tartalmával a kolera-bacillusok termő talaja. A kolera-exploziószerű kitérését mindig a fertőzött ivó víz okozza. A tej is közvetítheti a fertőzést, ha olyan vízzel van keverve, a melyben kolera-bacillusok vannak. Ugyan az áll a vajra meg a sajtra, még pedig a puha sajtra. Ellenben a nagy kereskedések árucikkjei, a melyek a nemzetközi forgalomba kerülnek, nem veszélyesek. Sem a rongyok, sem a gyümölcsfélék még nem közvetítettek kolerát. Veszély csak akkor van, ha például a gyümölcsöt olyan vízzel mosogatják, a mely fertőzött folyóból való. Ellenben nagyon veszélyesek a kolerás ürülékkel szennyezett tárgyak, így különösen a fehérnemű, szalma, stb. Az ivó víz, meg a tej stb. szintén csak attól válik veszélyessé, hogy a kolerás betegek ürüléke bejut a vízbe. Így pld. Hamburgban úgy keletkezett a kolera, hogy a kolerás ürülék bejutott az Elba vizébe. Így aztán természetes volt, hogy a kolera az ivó víz közvetítésével terjedt, a mely nem volt jól megsűrve. Míg a szomszéd Altonába jó szűrt vizet használva nagyon kevés megbetegedés történt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Táncostély.** A csikszentmárton-cesekefalvi ifjuság folyó évi szeptember hó 10-én (vasárnap), Csekefalva község hazának nagytermében, a népiskola könyvtára javára, a csikszeredai első zenekar közreműködésével zártkörű táncostélyt rendez. Belépti díj: személyjegy 50 kr., családjegy 1 frt. Kezdetre 7 órakor. Felülfizetéseket köszönettel fogad és nyugtáz a rendezőség. A kedélyesnek ígérkező mulatságot ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Beküldött.** A ki szereti a zajos éjjeleket, az éjkirálynőnek sötét palástja alatt megselekedett utcai kedvteléseket, a ki gyönyörködik a kurjongatásokban, a naturalisztikus zsanetu nótákban s más ilyen speciálisokban s végre a ki idegrendszerére nézve egészségesnek és erősítő hatásúnak találja a csendes álomból való felriadásokat: az költözőkadjék városunknak a „köhid”-től a templomig elterülő szép, széles utcájába s akkor a tettebb elősorolt ékes dolgokban bőséges mértékben részesül. A mint a záróra bekövetkezik, a város különböző pontjain fekvő korcsmákból a mulatozók mind a nevezett utcán vonulnak végig, hogy kedvteléseiknek tovább is áldozhassanak és paradicsomi gyönyörökben részesülhessenek. Mindezekhez a közönségnek nem lenne semmi köze, ha az illetők csendesen viselnék magukat s a bennük uralgó derült kedélyhangulatnak es borközi állapotnak haragos ordítózással nem adnának kifejezést. Miután azonban egy cseppet sem kompekálják magukat, felhívjuk a rendőrséget, hogy egyszer-egyszer fordítson gondot a nevezett utcára s a rakoncátlanokokat fűlje le. S általában igen kívánatos volna, hogy a rendőség személyzete szaporitassék meg annyira, hogy éjjeli szolgálatot is teljesíthessen és a bekés lakosságot az utcai duhajkodásoktól megvédelmezze.

— **Zsidóüldözés Gyimesben.** A gyimesi zsidók helyzete szomorúra fordult. A napokban ugyanis R. S. J. körjegyző szigorú ukázt adott ki, melynek értelmében a gyimesi községekből a zsidóknak különbeni agyonveretés terhe alatt 24 óra határidőn belül tisztulniók kell. A zsidók nem vették tréfára a dolgot s hosszú szekérsoron bevonultak Szeredába s innen távirati uton rögtön panaszt tettek a miniszteriumnál, a higgadtabb rész azonban a főispán urat kérte fel közbelépésre, ki azonnal intézkedett, hogy a csikszépvízi főszolgabíró a vizsgálatot megejtse. A kiutasítás okáról sok furcsa dolgot rebesgetnek, melyek között első helyen szerepel egy cselba vett, de végre nem hajtott rituális gyilkosság is. Mások a jegyző kapzsiságát hozzák fel okul. Hogy miben áll az ügy és hogy mi a kiutasításnak valódi oka, azt a megejtendő vizsgálat fogja kideríteni.

— **Nyilvános számadás.** A folyó hó 2-án Csik-Szeredában, a „Csillag” vendéglő nagytermében rendezett jótékony célú estély alkalmával bevétel

volt: 1. Györgyakab Márton urnál 6 frt 51 kr. 2. A pénztárnál 66 frt 45 kr. 3. Utólagosan 3 frt 50 kr. Összesen 76 frt 46 kr. Ezzel szemben a következő kiadások merültek fel: 1. Özv. Wellman Samuné számlájára (terem bér) 5 frt. 2. Gál József számlájára (világító anyagok, szeg, spárga, szemüvegek, gombostű s más apróságok) 2 frt 9 kr. 3. Györgyakab Márton számlájára (szindarabok, meghívók, jegyek, kéreg- és színes papír) 8 frt 50 kr. 4. Gözsi Árpád számlájára (görögtűz) 1 frt. 5. Halászi Antal számlájára (szinpadokhoz való deszkák használatáért) 1 frt 60 kr. 6. Szabó Lajos fodrász számlájára 1 frt. 7. Mozner Ferenc számlájára (terem takarítás, szinpad építés és szolgálat) 5 frt. 8. Zenészek számlájára 8 frt. 9. Klencsár Viktor könyvkötő számlájára (kalapok készítéséért) 2 frt. Összesen: 34 frt 19 kr. Megjegyzem, hogy a 6-ik tétel alatt előforduló munkadíjt Szabó Lajos ur — a mint alább fel is van tüntetve — felülfizetés képen felajánlotta. Az összes bevételből levonva az összes kiadást, marad a jótékony célra: 42 frt és 27 kr, azaz Negyvenkét forint és 27 kr, mely összeg a mai napon 44/II. számú könyvecskére az elemi leányiskola harmonium-alapja címén a csikszeredai takarékpénztárba helyeztetett. Felülfizettek: dr. Fejér Antal 3 frt, dr. Fülöp Sándor és Gál József 1 frt 50 kr—1 frt 50 kr, Száva Tinka, Leicht Károly, Szabó Lajos fodrász 1—1 frt, Szabó Antal 51 kr, Éltés Elekné, Nagy L. Flórián, Gyárfás László, Kassay Lajos, Pap Domokos, Romfeld Félix, Csizsér József, Éltés Elek, László János, Györgyakab Márton 50—50 kr, Éltés Zsigmond 25 kr. A t. szülők, valamint a felülfizetők és az összes résztvevő közönség fogadják leghálásabb köszönetem nyilvánítását. A takarékpénztári könyvecské és a számadások a hét folytán Györgyakab Márton könyvkereskedésében bárki által is betekintheők. Csik-Szereda, 1893. szeptember 5-én. Lakatos Mihályné, rendező.

— **Nyilvános számadás- és köszönetnyilvánítások.** A gyergyószentmiklósi ifjuság által aug. hó 5-én a helyi szegény tanulókat segélyező egyesület javára rendezett nyári táncmulatság bevétel volt jegyekből 34 frt, felülfizetésekből 7 frt 30 kr, összesen 41 frt 30 kr. Kiadás 23 frt 70 kr, marad tiszta jövedelem az egyesület javára 17 frt 60 kr, mely összeg a „szegény tanulókat segélyező egyesület” elnökségének elküldetett. Felülfizetni szívesek voltak: Kritsa Zoltán, Orel Dezső, Mátyás Adolf, Kritsa Konrád, ifj. Lengyel Gergely 60—60 krt. Laurency Rudolf 50 krt. Karácsony Alajos, Czifra Jenő, E. Deér Kálmán, Bocsány István, Benke Kelemen 40—40 krt. Lázár Jenő, Lázár Viktor, Miklósy Béla, Ávéd Antal, dr. Tiltcher Ede, Lázár Antal, Kiss Pál 20—20 krt. Csörgő Bandi, Kodaresa Ártemin, Krisztián Antal, Zöld János 10—10 krt. Fogadják mindannyian leghálásabb köszönetünket. Az ifjuság nevében: Gyergyó-Szentmiklóson, 1893. évi augusztus 17-én. Kritsa Konrád b. jegyző. — A gyergyószentmiklósi kereskedő ifjuság által aug. hó 26-án rendezett jótékony célú „Kossuth” ünnepély bevétel volt: jegyekből 172 korona, felülfizetésekből 29 korona 4 fillér, összesen 201 korona 4 fillér. Kiadás: 77 korona 4 fillér, marad tiszta jövedelem 124 korona, mely összegnek fele része a „Dalegyet”, fele része pedig a „szegény tanulókat segélyező egyesület”-nek beküldetett. Ez alkalommal felülfizetni szívesek voltak: Dr. Bocskor Béla 5 koronát, Bójthe Gyula 3 koronát, N. N., Kovács Lajos, Dendyuk Rudolf 2—2 koronát. Özv. Balázs Mihályné, Kritsa Zoltán, Czárán Berta, Kritsa Konrád, N. N., N. N., ifj. Lengyel Gergely, Puskás Alajos, N. N., Mátyás Adolf, Zárug M. Zakariás, Urmánczy Imre 1—1 koronát. Laurency Rudolf 1 korona 26 fillért. Felső és középtanodai ifjak 1 korona 4 fillért. Márdiron Reástof 80 fillért. Fogadják mindnyájan leghálásabb köszönetünket. A rendező-bizottság nevében: Gyergyó-Szentmiklóson, 1893. szeptember hó 1-én. Kristóf Konrád b. jegyző. — A gyergyószentmiklósi „kereskedő-ifjuság” dr. Szentpétery Kristóf és Lieb Ede urak, valamint a „gyergyószentmiklósi dalegyet”-nek a folyó évi augusztus hó 26-án rendezett jótékony célú „Kossuth” ünnepélyen tett szíves közreműködésükért leghálásabb köszönetét nyilvánítja. Gyergyó-Szentmiklóson, 1893. évi szept. hó 2-án. A rendező-bizottság.

— **Értesítő.** A „Gyergyó-Szentmiklósi Dalegyet” által Tölgyesen 1893. augusztus hó 13-án rendezett s megtartott dal-, zene- és szavalati estélyen szívesek voltak felülfizetni: Görög Gyuláné, Bogdánffy János 2—2 frtot, Miklósy Antalné 1 frt 50 krt, id. Csató István 1 frt 30 krt, dr. Lázár János, Ferenczy István, Dobroán János, Heim Ábrahám, Berkó Lebel, Hasszán Szulejmán, Nisszel Lőrincz, Simon Márton, Lenczer Lipót, ifj. Strul Lebel, özv. Musulin Jánosné, Lázár Veron, id. Török Antalné 1—1 frtot; özv. Spir Jánosné 60 krt, Miklósi Ferencz, Brenner Adolf, Gencsi János, Laurenczy Rezső, bekási Várterész János 50—50 krt; özvegy Nikulesku Jánosné, Kánya Sándor, Musulin János 40—40 krt; Baricz Bálint, ifj. Csató István, Szekula Menyhért 30—30 krt; Bogdán Jenő, Karácson János 10—10 krt. Összesen: 25 frt 20 krt. Fogadják a nevezett s mélyen tisztelt urnők és urak a jótékony cél érdekében

tett adományaikért a „Gyergyó-Szentmiklósi Dalegyet” háláját és forró köszönetét. Gyergyó-Szentmiklóson, 1893. augusztus hó 15-én. Id. Juhász Károly, elnök. E. Deér Kálmán jegyző.

— **Nyilvános számadás.** Folyó hó 20-án a helybeli iparosok által a róm. kath. templom alapja javára rendezett táncvizigalom alkalmával felülfizettek: Wivirczki József, Miklós Antal, Gencsy Eadre, Lungi Jákob, Sammer Benedek, Nagy Gyula 3—3 frtot, Balázs Alajos 2 frtot, Hassán Machmet, Balog Lajos plebános, Lázár István, Weszprémi Emil, Görög Gyula, Engel József, Biró Ferdinánd, Lázár Viktor, Zárug M. Zakariás, Borsiczky Gyula, Miklós Lukács, Urzicsán János, Prekup Sándor, Ludvig Hajder, Frolik Antal, Czifra Miklós, Márton Antal, Csekme Károly, Drágos Miklós, Antal András, Ádám Ignác, Német József, Pajor János, Málnási Kornél, Witus N., Vajda János, Kotfász Gergely, Zelig Spilman, Grünberg János, Láncret Mózes, Simon Mendel, Heijm Kiva, Hendl Káhnna, Berkó Mózes, Fokt Éva 1—1 frtot, Mendel Izsák, Tözsér Gyula, Berei Mihály 50—50 krt. Tiszta bevétel a templom alapja javára: 49 frt 31 krajczár. Fogadják a tisztelt felülfizető és pártoló urak leghálásabb köszönetünket. Békás, 1893. augusztus hó 28-án. Miklós Lukács, s. k. Nagy Gyula.

— **Lajos napja.** Augusztus 25-én minden évben ünnepet ül a magyar ember. Ünneplő nevénapját a szabadság hőisének, martirjának a külföldön élő, de szívünkben lakó Kossuth Lajosnak. Esterházy Géza gróf, ki Kossuthnak tavalyi nevenapja alkalmából egy saját gyárából való finom cognacot tartalmazó ládikát küldött, szíveségből átengedte nagy hazánkfia közönség levelét lapunk szerkesztőségének közlés végett. A levél, mely megható reszketéssel irt köszönő sorokból áll, következőképen hangzik:

„Méltóságos Gróf Esterházy Géza urnak
Budapestben.

Tisztelt Gróf ur!

Becsés küldeménye megjött, gyártmányát kitűnően jónak találom s nem lehetne eléggé buzditanom Önt, hogy folytassa kitartóan, haladni a Cognac ipar meghonosítása terén.

Iparszerűleg feldolgozni a föld termékét, oly feladat, mely felé minden polgárosodott társadalom törekszik; ezen törekvés azonban kétszeres érdem olyanoknál, kik mint Ön tisztelt Gróf ur, a társadalom magas köreiből születve legyőzik azon előítéleteket, melyek mindenütt, de kivált nálunk gátat emelnek a születés és az ipar igényei közt; midőn tehát egy magyar főnemes ipart alapít: szolgálatot tesz honának és példával jár elől, melyet nem lehetne eléggé nagyra becsülni.

Nálam, e nagyrabecsülést fokozza elismerésem azon gyengéd gondolata iránt, hogy nekem a legelső töltésű palackot megküldé; a legelső töltésű palackból az első poharat az Ön egészségére ürítem, azon óhajjal, hogy a hazafias magyar Gróf, angyalföldi cognac-gyára gyarapodjon és szolgáljon például annak, hogy a hasznos tevékenység a társadalom minden fokozatát disziti.

Fogadja Gróf ur őszinte nagyrabecsülésem kifejezését.

Kossuth Lajos m. p.

— **Intő-szó!** A „Pester Lloyd” aug. 24-iki számában „Biztosítás” című cikkében a nálunk működő amerikai életbiztosító társaságokról egy aktuális kérdést tárgyal, melyet a magyarországi biztosító közönség érdekeit érintő nagy fontosságánál fogva ezennel szintén közlünk. A „Pester Lloyd” a következőket írja: „Az életbiztosítási ágazatban kedvező halálesélyek mellett további haladás és a tárczák gyarapodása mutatható fel. Komoly aggodalommal kísérik az életbiztosítással foglalkozó társaságokat a kedvezőtlen kamatozási viszonyok, tudvalevőleg egy körülmény, mely az életbiztosításra nagyon lényeges. Tekintettel az amerikai nagy krízisre, mely az ottani tőkebefektetések nagy értékcsökkenését okozta, helyén volna, hogy a Magyarországon működő amerikai életbiztosító társaságok a náluk biztosított felek megnyugtatóására, a pénzügyi állapotról felvilágosítást nyújtsanak, illetőleg igazolják, hogy a tengeren túli krízisek helyzetüket semmiben sem zavarta, a mi polgártársaink érdekeire valamiképen hátránnyal lehetne.

— **Eladó** Csik-Szeredában egy szép fekvésű pusztá beltelek. (Hol? megmondja a kiadóhivatal.)

Fürdővendégek névjegyzéke.

Borszók, aug. 3-tól aug. 10-ig.

(Folytatás.)

Miklós Kristóf, iparos Remete 1 sz. Weintraub Samu. iparos Rettég 2 sz. Szilvássy Ágoston, gyógyszerész S.-A.-Uj-hely 1 sz. Kazarsai Jozsef, mérnök Bánd 2 sz. Krisán Eugen, birtokos Berkenyves 5 sz. Marinovics Ekaterina, magánzó Berkenyos, Rakodczai Pál, szingagazató Ó-Buda, Kovács Lajos, kir. körjegyző Gyergyó-Szentmiklós, Kuncz Kornél, igazgató Gyergyó-Szentmiklós, Svarcz Zsig, kereskedő M.-Vásárhely 1—1 sz. Dr. Staub Mórincz, tanár Budapest 2 sz. Bodó Mari, magánzó Gyergyó-Szentmiklós 1 sz. Szentkocsika Zakariás, birtokos Erzsébetváros 2 sz. Sigmund Perlhefter, kereskedő Bukarest 6 sz. Császár József, közs. jegyző Szarhegy 1 sz. Borbély Sándor, s. néma int. tanár Vác 1 sz. Husz Lajos,

tanár Debreczen 2 sz. Császár Jolán, tanárné Debreczen, L. Honi, vendéglős Zsibó, Gottlieb József, kereskedő Krakau-Tischler Samu, kereskedő Sz. Ujvár, Berger József, kereskedő Arad 1-1 személy. Nagy Sándorné, gyógyszerészné M. Váshely 2 sz. Veres Sándor, kereskedő Ditró 8 sz. Iványi Ödön, hirdlap szerk. N.-Várad, Sziládkai Ernő, kereskedő N.-Várad, Baumeister Ernő, vendéglős N.-Várad, Szentpéteri János, igazgató Gyergyó-Szentmiklós, Czibalmos József, papnövendék Szászhegy, László László, birtokos Nagy-Iklód, Züllich István, birtokos Kolozsvár, Nyárády Károly, szolgabíró Szászregén, László János, papnövendék Ditró, Eltettő Albert, birtokos Szász-Régen, Bogdán Ferencz, kereskedő K.-Váshely, Zárug M. Zakariás, kereskedő Gyergyó-Szentmiklós, Szántó Lajos, kereskedő Sz.-Ujvárhely 1-1 sz. Tóthy Szabó Sándor, kir. erdőfelügyelő Nagy-Szeben 2 sz. Farkas Ábrahám, kereskedő Disznajd 3 sz. Lusztig Filipp, tanító O.-Toplica 1 sz. Carl Abramovics, kereskedő Piatra 3 sz. Császár Albert, iparos M.-Váshely, Fürdei Gyula, iparos M.-Váshely, Josa Gábor, hivatalnok Maros-Váshely, Muntján Mihály, iparos M.-Váshely, Tamás Konrád, kereskedő M.-Váshely, Sugó Lajos, adóoszt. M.-Váshely, Haavelka Gyula, kereskedő M.-Váshely, Virág István, kereskedő M.-Váshely, Márkus János, tanító M.-Váshely, Bogdányfi István, kereskedő M.-Váshely, Tankó Károly, iparos M.-Váshely, Szilágyi Elemér, hivatalnok M.-Váshely. L. Géza Pál, ügyvéd M.-Váshely, Muntján Béla, iparos M.-Váshely, Száva Gyula, hivatalnok M.-Váshely, Szakács József, hivatalnok M.-Váshely, Veszfal Ágost, hivatalnok M.-Váshely, Muntján Géza, iparos M.-Váshely, Kosa Ferencz, iparos M.-Váshely, Fridrich György, kereskedő Maros-Váshely, Theil Frigyes, tanító M.-Váshely, Baka Géza, tanító M.-Váshely, Szentgyörgyi Dénes, tanító M.-Váshely, László György, karnagy M.-Váshely, Pete Dani, pénztáros Sz.-Fehérvár, Veimár Ferencz, kereskedő Sz.-Fehérvár, 1-1 személy, Beck Mózesné, magánzó Belgrád 3 sz. Glockner Mari, nevelő Belgrád, Schobert János, kereskedő Tusnád, Alfréd Levaldt, kereskedő Brassó 1-1 sz. Brbek Ottokár, igazgató Szeged 2 sz. János Sándor, törvényszéki elnök N.-Szeben, Rozenfeld Albert, magánzó M.-Váshely 1-1 sz. Gébél Károly, birtokos N.-Szeben 2 sz. Vesel Adolf, jbir. hivatalnok Letenye, Vesel Jakab, közig. hivatalnok Letenye 1-1 sz. Frölich Zsigmondné, birtokos Sz.-Ujvárhely 5 sz. Lukács István, kereskedő Ditró 1 sz. Panaite Gheorgiadé, magánzó Batosány 2 sz. Sáska Kajetan, kereskedő Gy.-Szentmiklós, Sipos Sándor, birtokos Vaja, Solymosi Mátyás, posta- és távir. tisz. Gaál Miklós, tanító Ditró 1-1 sz.

Személyszám összege: 890.

(Folyt. köv.)

Legkitünőbb minőségű BRASSÓI PORTLAND- és ROMAN CZEMENTET

olesó ár mellett
ajánl

ALBERT BALÁZS

4-5 Csik-Szeredán.

Szám 825—1893.

4—4

Arverési hirdetmény.

Csik-Szentimre község részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagyméltóságu m. kir. földmiveltésügyi miniszteriumnak 26,217—1892. számú magas rendeletével, a „Medgyes“ nevű erdőrészben engedélyezett 117 k. hold nagyságu területen a 20 cm.

mellmagassági átmérőn felül található famennyiség, még pedig 5584 tömör köbmeter haszon fenyőfa folyó évi szeptember 8-án d. u. 2 órakor nyilvános árverezésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 4728 frt, melynek 10%-a az árverezni hajlandók által, mint bánatpénz letendő; írásbeli ajánlatok, a szóbeli árverezés megkezdéséig ezen bánatpénzzel ellátva elfogadtatnak, melyekben azonban határozottan kifejezendő, hogy az árverező, az általa ismert árverezési feltételeknek alá veti magát.

Az árverezési feltételek Csik-Szentimre községhezánál a hivatalos órák alatt bármikor betekinthetők.

A községi előljáróság:

Csik-Szentimrén, 1893. augusztus 8-án.

Bodó József, (P. H.) Sándor Gergely,
körjegyző. bíró.

Tisztán kölesönös. Részvényei nincsenek.

Az összes nyereség a biztosítottakjávára esik.

**A legnagyobb és leggazdagabb
pénzüntézet a világon.**

Biztosítéki alapja:

907 millió frank.

**THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.**
Alapított 1843.

Biztosít:

emberéletet a legkülönbözőbb
és legelőnyösebb módzatok szerint.

Prospektusokkal és tüzetesebb felvilágosítással szolgál
az ERDÉLYRÉSZI ALIGAZGATÓSÁG Kolozsvártt.

GYÖRGYJAKAB MÁRTON KÖNYV-, PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZSZER-KERESKEDÉSÉBEN

CSIK-SZEREDÁBAN, (A POSTAHIVATAL ÁTELLENÉBEN)

KAPHATÓK A KÖVETKEZŐ CZIKKEK, U. M.:

Aczél író-tollak
Arany-papír
" szegélyek
" tinta
Áru czimlapok, kék
Albumok, nagy választékban
Ballerinák
Bélyegző festékek
Betűjelző minták, betűk
" számok
Boríték
" fekete kerettel
" töltve 10/10 levélpapír és
borítékkal
Brokátpapír
Csipke papír szekrényre
Csiszoló papír
" vászon
Csomagoló papirok
Czethal érc, diót aranyozni
Czímkarttyák
Czimlapok árukra, kék
" fűszerfőkokra
" könyvek és füzetekre
" üvegekre
Czukur csomagoló papirok rokokó
Dobozba töltött levélpapír
" " sima
" " gyász.
" " illatos
Ecsetek, Haj
" nyéllel
Eljegyzési karttyák szöveggel
Enyv, folyékony
Érc tollszárak
" tintatartók
Falemez
Falragasz papirok

Fanemű rajzeszközök
Fehérnemű jelző tinta
Festék csészék
Festékek dobozokban
Festékek, gombalaku
" lapokon
Gyakorlatfüzetek
Gyászborítékok
" jelentések (lapok)
" levélpapír
Hangjegyzetek
" papirok
Háromszögek
Hártyapapír
Hasonmásolati tinta
Hímző mintakönyvek
" papír
Írásminták
Irkák, színes
Irodai horgok
Iron belek
" Hardtmuth
" hegyező
" hegyező és gummival
" tartó
Írópapirok
Iskolafüzetek és nyomtatványok
" kréta
" táskák
Itatós papír fehér
" henger
" papír vörös
Jegyzéktömb irodai
Jegyzőkönyv
Jelző ecset
Kalap csomagolópapirok
Karton fehér és színes lemezpapír
Karttyalemez

Kávéház kréta
" könyvek
Képes iver
Kihuzó toll
Könyv czimlapok
előlap papír
kötő arany és ezüst papír
" vászon
selyemzsinórok
szij, iskolai
" vászon iskolai
Könyvek ügyvédi
" üzleti
Körzők
Kréta
Lámpaernyők
Levelcsiptető
Levélpapír kereskedelmi
Levél zárók
Levonó képek
Márványpapirok
Másoló ecset
" könyvek (levél)
" lapok itatós
" viasz
" rajzpapirok
Merített okmánypapirok
Meglívó karttyák üres
Mézga ecset
" folyékony
" túrló
Mutatók üzleti könyvekhez
Naplók diszkótésben
" ügyvédek és üzletek részére
Nemzeti pamut és selyem
Névjegy karttya üres és nyomtatva
Olló, irodai papír
Órarendek

Ostya gömbölyű, pecsételő
" táblákban fehér
Palapapír
" tábla
" " túrló
" vessző
Papír különféle
" vonalzott és rovatolt
" palatábla
Pecsét viasz különböző színben
Porzó
" kanalak
Rajzfüzetek
" papirok
" szegek
" túrló
Selyempapír fehér és színes
Sorjelzők (sorvezetők)
Szabó kréta
Számola kivonatok
" őrlepek
Színes és fehér fényezett papír
" kréta dobozokban
Szivacsstartók
Tafotapapirok
Tánczrendek
Tinta: arany, ezüsi és színes
Tintatartók dus választékban
Toll álványok, száraz és tokok
" tisztítók (legujabb találmány)
Tortapapirok
Tus kínai, folyékony és csészék
Üdvözlő (alkalmi) levélpapirok
Virágcsokor papír
" tartó
Vizsgalapok
Vonalzók
Zsineg, szürke és színes

Az elősoroltakon kívül kaphatók nálam mindennemű **tanítóképzési, leány- és népiskolai tankönyvek,** ugyszintén **hegedők, vonók** és hozzá felszerelések. Továbbá **arany-fakeretű képek, kendőtartók, képrámák és mulattató társasjátékok.**

A tudománykedvelők figyelmét pedig felhívom arra, miszerint nálam megrendelhetik bármimemű **bel- és külföldi írók műveit,** melyeket hat nap alatt a **kiadási árban** kapnak meg. Ajánlom az ezen uton való megrendelést minden oly egyénnek, ki a tudomány és szépirodalmi műveket, lapokat, folyóiratokat kedveli és azokat magának az eredeti kiadási árban, minden további költség nélkül megszerezni óhajta.